

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

Att. Liza Christensen

30. november 2011

Lovforslag L31

Vi henviser til L31 fremsat den 21. november 2011.

Ifølge lovforslaget ophæves skattefritagelsen for arbejdsgiverbetalte sundhedsforsikringer og sundhedsbehandlinger mv. Det fremgår af pkt. 3.3.2 i lovforslaget:

”Det foreslås at ophæve skattefritagelsen for lægefaglig begrundet behandling af en medarbejder ved sygdom eller ulykke, herunder behandling af psykiske lidelser hos en psykolog eller psykiater og behandling hos en kiropraktor. Ophævelsen omfatter også tilsvarende sygdomsforebyggende behandling og præmie for forsikringen, der dækker pågældende behandlinger”

Ifølge forslaget kan arbejdsgiveren fortsat betale for behandling eller forebyggelse af arbejdsbetingede skader eller sygdomme.

Den nuværende formulering i Ligningslovens § 30 blev indført ved lov nr. 389 af den 6. juni 2002. Ifølge lovforslag L97 fremsat den 6. februar 2002 havde forslaget til formål at fremme den generelle velfærd og gøre det mere attraktivt for virksomhederne at påtage sig et socialt ansvar. Forslaget havde bl.a. baggrund i Højesterets dom gengivet i TFS 1998,98H.

Det fremgår endvidere af L97, at forslaget havde følgende fordele:

- Medarbejderne får generelt en hurtigere behandling
- Arbejdsgiverne får mindsket sygefraværet og får medarbejderne hurtigere tilbage på arbejdspladsen
- Ordningen har samfundsøkonomiske fordele, da der spares penge til behandling, og ventelister forkortes til gavn for de grupper i samfundet, der ikke kan betale for en behandling på et privathospital.

Endvidere fremgår det af lovforslaget, at det forventedes, at udgifterne til sygedagpenge ville være faldende.

1. Kan Skatteudvalget bekræfte, at hvis lovforslag L31 bliver vedtaget i sin nuværende form, kan arbejdsgivere ikke længere betale for medarbejdernes behandling eller operationer, selvom arbejdsgiveren ønsker medarbejderne hurtigt tilbage på arbejdspladsen?

Det kunne f.eks. være en situation, hvor en kontromedarbejder skal have et nyt knæ grundet slidigt, men dette ikke skyldes en arbejdsbetinget skade. Hvis der er lang ventetid på et nyt knæ i det offentlige system, kunne arbejdsgiveren have en interesse i, at medarbejderne blev behandlet på et privathospital for derved at komme hurtigere tilbage på arbejdspladsen og derved mindske fraværsperioden. I denne situation bliver medarbejderen beskattet af behandlingen og kan dermed have et ønske om at takke nej til arbejdsgiverens betaling, selvom det betyder en længere sygdomsperiode.

En anden situation kan være, hvor en medarbejder bliver sygemeldt med stress, og arbejdsgiveren ønsker at betale for f.eks. en psykolog.

2. Kan Skatteudvalget bekræfte, at det i denne situation er afgørende for skattefriheden, at der er tale om en arbejdsbetinget sygdom?
3. Kan Skatteudvalget forklare, hvilke kriterier der gælder ved vurderingen af, om stress er arbejdsrelateret?

Eventuelle spørgsmål kan rettes til undertegnede.

Med venlig hilsen

Benedicte Wiberg

Pernille Green